Temps Pasqual - Quart diumenge

Per Administrador el dg., 26/04/2015 - 09:00

Ac 4,8-12
1Jn 3,1-2
Jn 10, 11-18

1. La Història del Pastor a l'Antic i al Nou Testament Després de l'exili, l'AT anunciava el dia que Déu, el Pastor, reuniria les ovelles disperses del poble d'Israel, perquè visquessin amb seguretat a la seva terra. Jesús és el pastor que ha vingut per acomplir el que es va anunciar, però ho va fer d'una manera inesperada. Els jueus pensaven que el pastor els tornaria a la seva antiga prosperitat, "el reialme de David", i esdevindrien una nació escollida en mig de les altres nacions. Jesús els diu que el seu poble no es confon amb la nació jueva. Les seves "ovelles" són les qui creuen en ell i només elles. Traurà d'entre els jueus els qui són seus, i també els traurà d'altres pletes, és a dir, de totes les nacions del món, no únicament d'Israel. La imatge que utilitza és la del pastor que al vespre porta les ovelles a un corral amb un vigilant comú, on altres pastors també deixen les seves ovelles; i al matí va a cercar les seves, les crida pel nom i les duu on ell sap, no per a ajuntar-les en un nou corral, sinó que és un poble sense fronteres. Per això vol cridar ovelles d'altres indrets. L'únic ramat, l'única Església camina al llarg de la història i no s'identifica amb cap poble, ni es tanca en les seves pròpies institucions. El poble jueu, després de l'exili, pensava aconseguir la unitat amb les institucions (al voltant de la Llei, el dissabte i el temple), la fidelitat al passat i amb mil petits o grans manaments, que el feien diferent dels altres pobles. Jesús reuneix el seu poble amb la sola atracció de la seva persona, per mitjà de la seva paraula i la seva veu. La fe en aquest Crist i Senyor ens uneix més que les tradicions del passat. El poble de Crist el formen persones de tot el món, que han començat amb ell un camí fet de confiança i d'estima. Ell ens coneix i nosaltres escoltem la seva veu **2. El Pastor que ens atreu** Jesús utilitza el llenguatge del seu temps, avui dia –com també ho va fer en la seva vida mortal- es podria parlar de la seva família, aquella "que fa la voluntat del Pare", dones i homes que són "la seva mare i el seus germans". En el text d'avui dues vegades diu que és el Bon Pastor, que és el guia del seu poble, i en les dues posa com a característica seva que "dóna la vida pels seus" (per les seves ovelles). Després de la primera vegada, recorda els dirigents religiosos d'Israel i parla d'ells, com ho va fer Ezequiel a l'exili, com pastors que treballen a jornal, amb ovelles que no són seves, que les abandonen quan veuen venir el llop i que fugen quan les destrossa i dispersa. Després de la segona, recorda que la seva relació amb el Pare és semblant a la relació seva amb nosaltres. "El Pare em coneix i jo conec el Pare". De la mateixa manera "jo reconec les meves ovelles i elles em reconeixen ami", es a dir, distingeix a cadascú dels seus pels seus trets propis (veu, fisonomia, manera de fer,..) En aquest punt, es quan dóna la dimensió universal del seu guiatge: "encara tinc altres ovelles que no són d'aquest ramat". Jesús també les ha de conduir i "faran cas de la meva veu". Hi haurà un sol ramat i un sol pastor. Jueus i pagans units en Jesús. Totes les persones que escolten la seva veu i la segueixen formen la seva família. Sant Ignasi posa en boca de Jesús aquesta crida a tothom: "si algú vol venir amb mi ha de treballar amb mi, per tal que seguint-me en la pena, també em segueixi en la glòria". **3. La missió rebuda del Pare** "El Pare m'estima perquè dono la vida", és a dir, perquè sóc un Bon Pastor. Si la característica del Bon Pastor és donar la vida, Jesús l'ha donada totalment fins a la mort. Donar la vida pot significar dues coses; acceptar la mort i donar vida als altres. Les dues coses les fa el Fill, i el Pare l'estima per ambdues. Jesús ja anuncia la mort i la resurrecció: "dono la vida" i "després la recobro". Insisteix: "ningú no me la pren", "sóc jo qui la dono lliurement". Hi ho torna a repetir: "tinc poder de donar-la i de recobrar-la". Aquesta triple afirmació són com els tres anuncis de la Passió i Resurrecció dels sinòptics, que en Joan s'anuncien d'una manera pròpia, en una sola ocasió. Però ja remarca com serà la Passió de Jesús segons sant Joan. El Senyor va donant la seva vida fins a la fí: "inclinant el cap (va donar la vida), va lliurar el seu esperit (va donar la vida)".

ETIQUETES
PASTOR POBLE VIDA MISSIÓ